

бы к наиболее «ярким» образцам такого творчества, особенно выходящим на широкую аудиторию.

И тогда снова возникает вопрос, а почему так происходит? На мой взгляд, загрязнение слов пошлостью, матерщиной, грязью – это выгодный инструмент для разложения общества, а, как известно, чем общество примитивнее, глупее, тем легче им управлять. И без преодоления этого вряд ли возможно интеллектуальное и нравственное объединение лучших сил общества для действительного преобразования страны.

Пшеничная Я.А.

НТУ «ХПИ»

ДЕВИАНТНОЕ ПОВЕДЕНИЕ СРЕДИ ПОДРОСТКОВ

Проблема девиантного поведения изучается давно, но, несмотря на это в современном мире она не становится менее актуальной. Девиация среди подростков в последнее время приобретает колоссальные размеры, охватывая все слои населения и людей различного возраста. Девиантное поведение, как правило, закладывается в подростковом возрасте, ведь в течение этого периода происходит своеобразный переход от детства к взрослости, от незрелости к зрелости, который пронизывает все стороны развития подростка. Приобретаются новые социальные статусы и роли, развиваются взаимоотношения с окружающим миром, проявляется самостоятельность и зарождается самоконтроль, изменяется анатомо-физиологическое строение, интеллектуальное, нравственное развитие. Кроме того, общеизвестно, что подростки в наше время, как и в любое другое, являются одним из наименее защищенных слоев населения. С самого зарождения человечества можно говорить о появлении девиантности в поведении человека. Эскалация насилия, растущее потребление алкоголя и наркотиков в современном мире выдвигают эти и другие феномены девиантности в число острейших социальных проблем.

Девиации включают в себя девиантное, делинквентное и криминальное поведение. Девиантное поведение – один из видов отклоняющегося поведения, связанный с нарушением соответствующих возрасту социальных норм и правил поведения, характерных для микросоциальных отношений (семейных, школьных) и малых половозрастных социальных групп. То есть этот тип поведения можно назвать антидисциплинарным. Типичными проявлениями девиантного поведения являются ситуационно обусловленные детские и подростковые поведенческие реакции, такие как: демонстрация, агрессия, вызов, самовольное и систематическое отклонение от учебы или трудовой деятельности; систематические уходы из дома и бродяжничество, пьянство и алкоголизм детей и подростков; ранняя наркотизация и связанные с ней асоциальные действия; антиобщественные действия сексуального характера; попытки суицида.

Делинквентное поведение, в отличие от девиантного, характеризуется как повторяющиеся асоциальные проступки детей и подростков, которые

складаються в określений устійливий стереотип дійствий, нарушаючих правові норми, но не влекучих уголовної відповідальності із-за їх обмеженої громадської небезпечності або не досягнення дитиною віку, з якого починається уголовна відповідальність. Виділяються наступні типи дельінквентного поведіння: 1) агресивно-насильственне поведіння, включаючи оскорблення, побой, поджоги, садистські дії, направлені, в основному, проти особи людини; 2) корыстне поведіння, включаючи мелкі крадіжки, вимогателство, угоны автотранспорту і другі імушественні посягательства, зв'язані з стремлінням отримати матеріальну вигоду; 3) розпространення і продаж наркотиків.

Кримінальне поведіння визначається як протиправний поступок, який по досягненню віку уголовної відповідальності слугує основою для возбуждення уголовного діла і кваліфікується по определенним статтям уголовного кодексу. Кримінальному поведінню, як правило, прешествують різні форми дельінквентного поведіння.

Многочисленні програми і концепції, положені в основу мер антидельінквентної направленості і, пржеде всего, антинаркотическої і антиалкогольної політики, орієнтовані всі же переважно на молодих людей, котрі не підвержені цим соціальним недугам, то єть забезпечують первичну профілактику соціальної дельіанції. Практика же потребує не менше пристального уваги до тих підлітків, котрі ведуть дельінквентний образ життя або отримали патологічні наслідки від цього.

Риженко О. В.
ХГПА

НЕПОВНІ СІМ'Ї ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА

Останнім часом у сім'ях, особливо молодих, спостерігається багато розлучень. В умовах соціально-психологічного стресу молодь по суті не підготовлена ні морально, ні матеріально до створення сім'ї, не бажає мати дітей. За статистичними даними в Україні розпадається кожний другий або третій шлюб.

Неповною сім'єю вважається та сімейна одиниця, де існує лише один батько, або одна мати. В наш час – це дуже поширена форма сім'ї. Неповні сім'ї, 78% з яких очолюють жінки – це результат розлучень, смерті і рішень незаміжніх жінок народити дитину. Крім того, виховання дитини одним з батьків, переважно матір'ю, як показують результати дослідження негативно відбивається на формуванні особистості як хлопчика, так і дівчинки.

Розпаданню шлюбів сприяють не тільки складні матеріально-економічні та житлово-побудові умови сім'ї, а й інші соціальні чинники. У своїй життєдіяльності сім'я здійснює ряд функцій. Всі функції сім'ї між собою тісно пов'язані та неможливість виконання однієї функції веде за собою прорахунки у виконанні іншої функції. Тому для підтримки та розвитку нормальної життєдіяльності сім'ї необхідна державна політика, яка має бути спрямована на